

DZIENNIK URZĘDOWY

Województwa Sandomierskiego.

W RADOMIU DNIA 30. CZERWCA 1853 ROKU.

Kopia Nro 2,096 z r. 1853.

w Warszawie dnia 31 Maja 1853 r.

NAYWYŻSZA IZBA OBRACHUNKOWA

Królestwa Polskiego.

Zawiadamia interessowane strony, że Komitet Nadzwyczajny Rachunkowy postanowieniem Rządu Tymczasowego z daty $\frac{19 \text{ stycznia}}{10 \text{ Lutego}}$ 1852 do sprawdzenia rachunków zgęsty nadzwyczajny w Epoce rewolucyjny pochodzących, ustanowiony, w cielonym został do Naywyższej Izby Obrachunkowej, przy której odtąd dla ułatwienia talowych czynności, iako wydział zostawać będzie.

Od téj chwili więc, tak władze iako i osoby interessowane w przedmiotach tego rodzaju, wprost do Naywyższej Izby Obrachunkowej odnosić się mają.

A ponieważ zawiadomienia Komitetu Nadzwyczajnego Rachunkowego z daty 12 Marca 1852 r. N. 320 w pismach publicznych ogłoszonemu, nie wszystkie interessowane strony uczyniły zażycie, i znaczna liczba rachunków dotąd nie podanych znajduje się; przeto przedłużając z iednej strony termin Artykułem 5 postanowienia Rządu tymczasowego z daty $\frac{30 \text{ stycznia}}{10 \text{ Lutego}}$ 1852 r. zakreślony, a z drugiej strony chcąc przez ostateczne wyczerpanie wszelkich ostrzegających środków, przygotować ściśle na uchybiających rozciągnięcie rygoru Artykułu 6 tegoż postanowienia, Naywyższa Izba Obrachunkowa ogłasza i stanowi w téj mierze co następuje: a to na mocy wyraźnego upoważnienia Rady Administracyjnej, z daty 9/21 Maja r. b. N. 17,446:

1. Każdy Urzędnik tak cywilny iako i do dawniejszej Administracji wojennej należący, każdy wojskowy i każdy mieszkaniec w Epoce rewolucyjny do sprawowania Urzędu lub komissu powołany, który wtymże czasie powierzony sobie miał bezpośrednio iakokolwiek pobór lub szafunek funduszów publicznych, który się trudnił czyto sam, czy przez swoich podrzędnych zakupowaniem i przysposabianiem wszelkiego rodzaju zapasów i potrzeb, który miał pod swoim zawiadywaniem, dozorem i zarządem, iakokolwiek kasę, magazyn, skład, inwentarz, efekta, depozyta, fundusze przechodnie lub do dalszego usprawiedliwienia się wzięte, zgoła iakokolwiek przedmiot stanowiący własność publiczną, obowiązany jest, iezeli dotąd

tego nie uczynił, naydaléy na dzień 1 Października r. b. zcałéy swoiéy czynności bez utajenia najmniejszego szczegółu, podać do Naywyższéy Izby Obrachunkowéy udowodniony rachunek co do przychodu, rozchodu, remanentu i pozostałości w Aktivach, ktoby zaś tego nie uczynił, lub w podanych rachunkach dopuścił się nierzetelności, a takowy po przekonaniu się o tém z powziętény zinných rachunków wiadomości, prócz ustanowienia na nim decessów, oddanym będzie pod sąd, iako mający zamiar działania na szkodę Skarbu publicznego, i nadto wartości zktórych rachunki w powyżéy zakreślonym terminie podane nie zostaną, uważane będą w prost iako nieusprawiedliwione, i do odzyskania kwalifikujące się.

2. Ponieważ od téy zaraz chwili, iak i gdzie przywróconym został prawy porządek, wszelki z fundusów i przedmiotów pozostałych a powyższym punktem objętych szafunek lub wydatek, powinien był natychmiast ustać, zatem gdyby rachujący się lub zawiadujący już po tym czasie z fundusów przy sobie zatrzymanych, uczynił na przedmioty i potrzeby z lępoki rewolucyinéy pochodzące, iakową wypłatę albo kompensatę, która następnie przez istniejące władze upoważnioną nie została; czyn ten uważany będzie za samowolny, iako na szkodę Skarbu publicznego wymierzony, i szafunek taki w rachunkach, czy to już złożonych, czy ieszcze złożyć się mających, za uprawniony rozchód przyjętym nie zostanie, ale iako remanent do odzyskania na szafującym i biorącym uważanym być ma.

3. Nie czekając na złożenie rachunków, powinien każdy z wyszczególnionych w powyższym punkcie stron, natychmiast uczynić do Naywyższéy Izby Obrachunkowéy, do Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu i do respective Kommissyi Woiewódzkiéy doniesienie, czyli i iaki przy nim pozostał remanent, bądź pieniężny, bądź w produktach, lub iakiegokolwiek rodzaju efektach, a naydaléy w miesiąc po odebraniu niniejszego ogłoszenia, powinien remanent pieniężny niezawodnie wnieść do respective Kassy Głównej Woiewódzkiéy, i uzyskany na to kwit do podać się mającego rachunku załączyć. Co zaś do zarządzenia innemi przedmiotami, oczekiwać będzie dalszych rozkazów Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.

Ponieważ obowiązkiem iest każdego takiego rachującego się w doniesieniu powyżéy wskazanym zamieścić wiadomość, czyli i iakie ziego rachunku wykrywają się fundusze lub przedmioty do odzyskania w ręku osób trzecich i czyli iakie i gdzie znajdują się składy, efekta lub produktu dotąd władzom Rządowym nie oddane lub nieprzekazane, podobnież każdy liwerant, przedsiębiorca, kommissant, dostawczyciel, fabrykant, kupiec lub rzemieślnik trudniący się iakąkolwiek dostawą lub obstalunkiem, który odebrawszy zaliczenie pieniężne, zamówionego kupna i dostawy albo w odpowiedniéy wartości albo wcale nie uzupełnił, powinien także iak wyżéy o pozostałych przy nim funduszach lub innych przedmiotach czynić doniesienie, i remanent pieniężny w przeciagu jednego miesiąca wnieść do respective Kassy Woiewódzkiéy.

Kto temu nie uczyni zadosyć, po przekonaniu się oddanym będzie pod sąd iako działający wzamiarze przywłaszczenia sobie własności publiczney,

4. Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu mocną iest, wszystkie takie fundusze z remanentów i prostých zaliczeń pochodzące iako grosz Publiczny od uronienia pozostały i do skarbu należący, nie czekając na ostateczne samychże rachunków zadecydowanie, po upływie jedno-miesięcznego terminu zarówno zinnemi należytościami Skarbowemi w drodze Administracyinéy exekwować, o każdym zaś takim wpływie Naywyższa Izba Obrachunkowa zawiadomioną będzie dla Kontroli i stosownego przy rewizyi rachunków odnotowania.

Ażeby obwieszczenie niniejsze doszło do wiadomości publiczney i każdego w téy mierze interessowanego, winno być takowe w Dzienniku Powszechnym, w Gazecie Warszawskiéy i we wszystkich Dziennikach Woiewódzkich trzykrotnie ogłoszonym, przytém przez miesiąc jeden przybitém będzie na drzwiach Kancellaryi Kommissyów Woiewódzkich, Kommissarzy Obwodowych, Urzędów Muncypalnych, Burmistrzów i Wójtów gmin, i prócz tego przez Proboszczów i Plebanów trzechkrotnie z ambon zapublikowaném zostanie.

Kontroler Jeneralny Prezydujący (podpisano) J. Zieliński.

Pisarz Izby (podpisano) J. Szczyskowski.

Za zgodność Sekretarz Jlny Kommissyi Woi. Sand. R. Roszkowski.

Wydział i Sekcyja Skarbu N. 32,655.

KOMMISSYA WOIEWÓDZTWA SANDOMIERSKIEGO.

Otrzymane przy Reskrypcie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu d. 29 Maja r. b. N. 37,834 Postanowienie Rady Administracyinéy z dnia 28 Kwietnia/10 Maja r. b., wskazujące zasady i dobrodzieystwa dla cudzoziemców rzemieślników, fabrykantów lub Rolników do Królestwa Polskiego sprowadzić się chcących, Kommissya Woiewódzka podając do wiadomości przez Dziennik Woiewódzki i Cykularz, poleca zarządem Komorom Celnym i Urzędom Skarbowym swego Woiewództwa, ażeby do takowego ściśle wczém do nich należy, stosowały się.

Radom dnia 12 Czerwca 1853 r.

Prezes DEBOLI.

Sekretarz Jlny R. Roszkowski.

Kopia do N. 32,655 z N. 37,834.

w Imieniu Nayiasnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego & & &

Rada Administracyina Królestwa.

Zopatrzywszy się na postanowienie Namiestnika Królewskiego z d. 2 Marca, 10 Sierpnia i 28 Października 1816 r., niemniéy z d. 3 Maja 1817, wska-

zujące zasady i dobrodziejstwa dla cudzoziemców rzemieślników lub rolników do Królestwa Polskiego sprowadzić się chcących. Zważywszy nadto, że cudzoziemcy podobni, zgłaszający się z chęcią przeniesienia się, z powodu dawności tych postanowień, mogą niewiedzieć, czego od Rządu Królestwa spodziewać się mogą i co tenże od nich wymaga, chcąc nakoniec Posłów, Agentów lub Rezydentów Jego Cesarsko Królewskiéj Mości postawić w stanie zgłaszającym się cudzoziemcom do nich, dania potrzebnych obświeceń, wiaki sposób sprowadzenia się do Polski może mieć miejsce, po zasięgnięciu zdania Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego, niemniéj Kommissyi Rządowéj Skarbu, postanowiła i Stanowi:

Art. 1. Każdy Kolonista cudzoziemiec chcący się przenieść do Królestwa, powinien najprzód zgłosić się do Posłów, Rezydentów lub Agentów Jego Cesarsko Królewskiéj Mości w kraju ich znajdujących się, i tam udowodnić; czy jest rzemieślnikiem, fabrykantem lub rolnikiem, iak wiele ma majątku, z wielu osób familia jego składa się, i czy chce osiąść w mieście lub na wsi, niemniéj złożyć dowód, że mu jest wolno wynieść się z kraju i atest nienagannego sprawowania się tamże.

Art. 2. Wydanie Paszportów podobnym kolonistom nie nastąpi piérwéj, dopóki dowody Artykułem powyższym wymienione, Rządowi Królestwa przestane, i przez właściwe Kommissye Rządowe przeyrzane, nie zostaną uznane za dostateczne, i kolonista zgłaszający się za wykwalifikowanego, niemniéj gdy Rząd Królestwa wyrzeczy, w którym czasie koloniści udać się mogą do Polski.

Art. 3. Obostrzenia Artykułów powyższych, sięgają się tylko do Kolonistów chcących osiąść w miastach lub na gruntach Rządowych, lecz ci, którzy się chcą przenieść do dóbr prywatnych w Królestwie, mogą w każdym czasie wchodzić w układy z właścicielami, a złożywszy tylko dowód, gdzie się chcą przenieść; niemniéj atest wolnego wyjścia z kraju i nieskażonego postępowania, otrzymają natychmiast paszporta.

Art. 4. Kolonista wchodzący do kraju, udać się winien wprost do Warszawy i stawić w Biórze Kommissyi Spraw Wewnętrznych, która po zapoznaniu ich gdzie osiąść zamierzaią, w miastach lub na wsi, na gruntach Rządowych lub prywatnych, da im stosowne informacje, i odeszle gdzie wypada: Kommissya Rządowa Skarbu zaś zatrudni się osadzeniem kolonistów, którzy w dobrach Rządowych osiąść zamierzeli.

Art. 5. Żaden kolonista, rzemieślnik, fabrykant lub rolnik, ani zwrotu kosztów podróży, ani żadnych zapomóg od Rządu spodziewać się nie ma, i oprócz

wolnego przeprowadzenia przez granicę ruchomości i inwentarza do roli, fabryk lub rzemiosł potrzebnych, iak przepisuje Art. 6 Postanowienia z d. 26 Listopada 1822 roku, oprócz uwolnienia ich i ich synów od służby wojskowej, niemniéj, oprócz uwolnienia wszystkich przez lat 6 od wszystkich ciężarów i opłat publicznych iakiego bądź nazwiska, innych dobrodziejstw Rząd im nie przyznaje i każdemu któryby sprowadziwszy się do krajn, niekontent był z zamieszkania w Polsce, wydane będą na jego żądanie Paszporta do powrotu, po dopełnieniu jednak wprzód obowiązków względem właściciela gruntów na siebie przyiętych, lub też z dobrowolnéj iakowéj prawnéj umowy wynikłych, iak niemniéj po zwrocie nakładów przez osadzenie jego poniesionych.

Art. 6. Cudzoziemcom kolonistom, na gruntach w dobrach Rządowych osiąść chcącym, dawane będą albo role czyste bez zasiawów, albo téż zarosłe, na których własnym kosztem zabudować się będą obowiązani, i to podług planu iaki im Rząd wyda. Oprócz dobrodziejstw Art. 5 wskazanych, każdy kolonista otrzyma uwolnienie od opłaty czynszu gruntowego przez lat sześć, gdy role były zdadne do uprawy; a lat 12, gdy grunta potrzebowały karezonku i melioracyi. Wybor gdzie mają kładz osadzeni, i na iakich gruntach, zależy od Rządu, do tego przeto zastosować się są obowiązani.

Art. 7. Który kolonista rolnik, nie ma najmniéj w gotowiznie Złot. Reńs. sto, grontów nie otrzyma. Który zaś nie ma najmniéj Złot. Reńskich cztery sta, nie ma być rolnikiem, tylko zagrodnikiem. Ilość gruntów nadana będzie każdemu w stosunku posiadanych przez niego funduszów: Najmniejsza osada rolnicza, będzie miała Włokę Magdeburgską, albo puł polskiéj gruntu, a najmniejsza osada zagrodnicza, będzie miała pięć Morgów Magdeburgskich, albo dwa polskie ogrody, wszystkie grunta będą nadawane na czynsz, i każdy otrzyma stosowny zapis.

Art. 8. Ponieważ Koloniści cudzoziemcy przeprowadzając się do Królestwa Polskiego, przechodzą pod opiekę rządu i Praw krajowych, przeto również do wszelkich rozporządzeń Rządu, do wszelkich obowiązków z Prawa wynikających i wszystkich przepisów władz miejscowych, gdzie zamieszkaią, stosować się powinni.

Art. 9. Każdy kolonista cudzoziemiec rzemieślnik, fabrykant lub rolnik, który w miastach lub na gruntach Rządowych osiedlać będzie, otrzyma na piśmie w formie przedumownego układu, wyliczenie dobrodziejstw iakie mu Rząd przyznaje, i obowiązków iakie są do udzielonéj mu osady przywiązane, którym po przyięciu dobrodziejstw, poddać się jest obowiązany.

Art. 10. Przepisy względem kolonistów cudzoziemców Starozakonnych, Postanowieniami z dnia 2 Marca 1826 r. objęte, zachowują się w swęj mocy.

Art. 11. Przepisy Postanowień Namiestnika na wstępie powołane, przestają być obowiązującemi.

Art. 12. Wykonanie niniejszego Postanowienia Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego, tudzież Przychodów i Skarbu wezóm do któręj należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyinęj Królestwa Polskiego dnia 28 Kwietnia/10 Maia 1833. r.

(podpisano) Namiestnik Jego Cesarsko Królewskięj Mości w Królestwie Polskiém Jenerał Feldmarszałek Xiążę Warszawski Hrabia Paskiewicz Eryw.

Sekretarz Stanu (podpis.) J. Tymowski

Zgodno z Oryginałem Sekretarz Stanu (podpis.) J. Tymowski.

Dyrektor Główny Prezyd w Kom. R. S. W. D. i O. P. (podpis.) Hr. Strogonow.

Za zgodność za Sekretarza Jlnęgo Kom. Rząd. Przych. i Skarbu (podpis.) Kulczycki.

Za zgodność (podpis.) T.ński.

Do Kommissyi Rządowęj Przychodów i Skarbu

Za zgodność Sekretarz Jlny K. W. S. R. Roszkowski.

Wydział Skarbu Sekcyja Dóbr Nro. 22,920.

KOMMISSYA WOJEWODZTWA SANDOMIERSKIEGO.

OBWIESZCZENIE.

W dalszym ciągu obwieszczenia swęgo z daty 23 Lutęgo r. b. N. 7,051 w N. 13 Dziennika Woiewódzkiego umieszczonego, Kommissya Woiewódzka podaje do publicznej wiadomości, otrzymany przy Reskrypcie Kommissyi Rządowęj Przychodów i Skarbu daty 5 Kwietnia r. b. N. 22,183, tudzież Kommissyi Rządowęj Wyznań Religijnych i Oświecenia Publ. daty 6 Męia r. b. N. 5,529/11,149, a tu poniżęj wyrażony dosłownie wyjątek z N. 60 Gazety powszechnęj, obejmujący listę Imięną osób, którym za udział w rewolucyi, majątki w Guberni Kiiowskięj skonfiskowano; a zarazem wzywa niniejszym wszelkie władze, iako téż Wierzycieli i inne strony interessowane lub osoby stanu rzeczy wiadome, ażeby wiadomości przez Kiiowską Likwidacyjnę Kommissyę, włączonej tu obwieszczeniu ięj urzędowań z daty 18 Listopada 1832 r. wymienione, wprost téż Kommissyi Likwidacyinęj lub za pośrednictwem tutejszęj Kommissyi Woiewódzkięj, w terminie punktem 1, a pod rygorem punktu 7 tegoż ogłoszenia zastrzeżonym, podali.

Radom dnia 7. Czerwca 1833 r.

Prezes DEBOLI.

Sekretarz Jlny R. Roszkowski.

Kopia z Kopii ad N. 22,183.

Ogłoszenie Urzędowe:

Przez Naywyższe i J. W. Główno Dowódzającego piérwszą Armiją Jenerał Feldmarszałka Hrabia Sacken, konfirmacye skonfiskowane są w Gubernii Kiiowskięj następujące powstańców majątki, mianowicie: należące do Owruckiego Kłasztora Bazyljanów, Powiatu Radomyślkiego we wsiach Starych Szepelicach 167 dusz, Nowych Szepelicach 192, Koszarowce 62, Beniowce 86, Czystogałowce 11, Denis-wiczach 102, Rudkach 42, Rudnie — Sachonie 28, w ogóle 854 dusz płci męzkięj; Hrabów Hermana i Józefa Potockich, Powiatu Machnowieckiego w mieście Białotówce 368, w wsiach Pikowce 37, Darganowce 292, Siostrzanówce 402, Rasławicie 48, Kursowce 219, Josinie 69, Radziwiłowce 68, w ogóle 1503 dusz płci męzkięj; Waleryana Węxmana, Powiatu Zwiniogrodzkiego, we wsiach: Witiazowce 20 dusz; Baltazara Białosukin, Powiatu Radomyślkiego, we wsiach Nowych Stawiszczach 16 dusz; Onufrego Gałeckiego tegoż Powiatu, we wsiach Słobudze 213 dusz; Henryka Zmiłewskiego tegoż Powiatu, we wsiach Krapiwneý 45 dusz; Karola Święckiego, Powiatu Humanińskiego, we wsiach Swinarce i Tałatałowce Niedzielných z bratem ięgo Edwardem 456 dusz; Hrabia Władysława Bierzyńskiego, Powiatu Iwinogrodzkiego we wsiach Szanlisze 223; Bierzyncze 281, Wesołyńkacie 200, Antonówce 148, Onufryówce 395, dworskich zaś 33, w ogóle 1280 dusz; Podpółkownika Szymańskięgo i Pasierbów ięgo Ignacego i Józefa Jasińskich, Powiatu Skwirskiego we wsiach Małych Jerczykach 100 dusz; i Michała Grudzińskiego, Powiatu Machnowieckiego we wsiach Kikiszówce 25 dusz.

Dla czego ustanowiona w mieście Kiiowie dla likwidacyi długów obciążających skonfiskowane majątki powstańców, Likwidacyjna Kommissya stosownie do § 13 i 15 naywyżęj zatwierdzonych dla téj Kommissyi prawideł niniejszém podaje do powszechnęj wiadomości.

1. Ażeby wierzyciele byłych właścicieli skonfiskowanych w Guberni Kiiowskięj majątków, nieczekając terminu należnych im wypłat, przedstawili pretensye swe do niniejszęj Kiiowskięj Likwidacyinęj Kommissyi znajdujący się w Rossyi i Królestwie Polskiém naydaleý w sześć, a znajdujący się zagranicą naydaleý w 12 miesięcy od dnia piérwszego ogłoszenia w któreykolwiek z gazet obu Stolic Rosyjskich albo Warszawskięj lub Kurjera Litewskiego. Kommissya przytém ostrzega, że z liczby aktów kredytowych niesporných i zastawném prawem nieubezpieczonych, te tylko przyjęte będą do masy długów mających być wypłaconemi, które wydane były przed nastaniem

zaburzeń w Prowincyach Rossyjskich, wydane zaś w Królestwie Polskiem albo za granicą, będą całkiem odrzucone.

2. Ażeby tak prywatne osoby, jako też Kościoły, Klasztory, zakłady naukowe, dobroczynne i inne, tudzież Lby Powszechnéj opieki, nadesłały do téj Kommissyi uwiadomienia, o wypłatach należnych im z dóbr w Guberni Kiiowskiéj skonfiskowanych, w tymże terminie sześciu miesięcznym.
3. Ażeby dłużnicy byłych właścicieli skonfiskowanych w Guberni Kiiowskiéj majątków, których obligom termin upłynął, stawili się z wypłatą summ należnych, a inni w ciągu sześciu miesięcy oznajmili Kommissyi, o liczących się na nich pretensyach.
4. Ażeby wszyscy mający w swym ręku ruchomy majątek, kapitały, iakiegokolwiek dokumenta byłych właścicieli skonfiskowanych w Guberni Kiiowskiéj majątków, albo należne tymże byłym właścicielom bilety i obligacye zakładów kredytowych, przedstawili to wszystko w tymże sześciu miesięcznym zakresie do téjże Kommissyi, i uwiadomili ją o wszystkich prawach władania, iakie mają do ich majątków byli właściciele.
5. Ażeby Kommissye Konfiskacyjne Gubernialne, Lby Skarbowe i inne Urzędy i Sądownictwa w tymże sześciu miesięcznym terminie, raczyły zawiadomić niniejszą Kommissyą, o wszystkich wiadomych im długach byłych właścicieli dóbr skonfiskowanych w wypłatach i uzyskaniach, iakie z tych dóbr należą pretensyach ich kredytowych, do różnych osób i zakładów prywatnych, o ruchomym i nieruchomym ich majątku, o należnych im biletach i obligacyach zakładów kredytowych i o ich prawach na władanie dobrami Skarbowemi i prywatnemi.
6. Ażeby Sądownictwa niezwłocznie uwiadomiły o toczących się w nich sprawach o długi byłych właścicieli tych Gubernii, tudzież o zanesionych przez nich pretensyach do osób i zakładów prywatnych z pojawieniem do iakiejkolwiek summy iedne i drugie mogą dochodzić i na iakich mianowicie Aktach oparte. — Na ostatek:
7. Że ci którzy nie wypełniają obowiązków wyrażonych w ogłoszeniu, ulegną wszystkim tym następstwom i odpowiedzialności, iakie ogólnemi prawami są przepisane, za nieobstawienie w terminie przez ogłoszenie naznaczonym, pretensyi kredytowych do osób niewypłatnych stanu niekupieckiego, tudzież do utraćenia należnych takim osobom wypłat majątków, kapitałów i dokumentów.

Dnia 18 Listopada 1832 roku.

Za zgodność (podpisano) Koleczewski.

Za zgodność, Sekretarz Ilny Kom. Woj. San. R. Roszkowski.

DODATEK